

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/69/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7608213594
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7608213594.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudcov JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Jána Slebodníka v právnej veci žalobcu Š. B., I. H. XXX, zastúpeného JUDr. Milanom Szöllössym, advokátom, Advokátska kancelária, Košice, Mlynská 28, IČO: 35 570 661, proti žalovanej KOOOPERATIVA poisťovňa a.s., Vienna Insurance Group, Bratislava, Štefanovičova 4, IČO: 00 585 441, o náhradu za stratu na zárobku, o odvolaní strán sporu proti rozsudku 7C/153/2008-347 z 19.11.2018 a o odvolaní žalovanej proti dopĺňaciemu rozsudku 7C/153/2008-347 z 19.11.2018 Okresného súdu Spišská Nová Ves

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v znení dopĺňacieho rozsudku vo výrokoch I. a II.

M e n í rozsudok v znení dopĺňacieho rozsudku vo výroku IV., tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi ešte 1 282,55 € s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 161,47 € od 31.12.2011 do zaplataenia, s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 264,78 € od 31.12.2012 do zaplataenia, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 272,76 € od 31.12.2013 do zaplataenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 279,11 € od 31.12.2014 do zaplataenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 282,70 € od 31.12.2015 do zaplataenia a s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 47,33 € od 31.12.2016 do zaplataenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

M e n í rozsudok v znení dopĺňacieho rozsudku vo výroku V. tak, že žalobcovi prisudzuje náhradu trov konania na súde prvej inštancie v plnom rozsahu.

M e n í rozsudok v znení dopĺňacieho rozsudku tak, že žalovaná je povinná zaplatiť trovy štátu a súdny poplatok v plnom rozsahu.

Žalobcovi p r i s u d z u j e náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj súd) rozsudkom rozhodol: I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu straty na zárobku pri invalidite za obdobie od 2.12.2007 do 30.9.2018 v sume zaostalej úrazovej renty vo výške 8 510,88 €, s 10,5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 763,30 € od 31.12.2008 do zaplataenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 774,26 € od 31.12.2009 do zaplataenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 796,73 € od 31.12.2010 do zaplataenia, s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 648,77 € od 31.12.2011 do zaplataenia, s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 571,50 € od 31.12.2012 do zaplataenia, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 588 € od 31.12.2013 do zaplataenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 601,33 € od 31.12.2014 do zaplataenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 609,74 € od 31.12.2015 do zaplataenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 068,71 € od 31.12.2016 do zaplataenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 1 183,32 € od 31.12.2017 do zaplataenia, s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 905,22 € od 30.9.2018 do zaplataenia, to všetko do 3 „dní“ od právoplatnosti rozsudku. II. Žalovaný je povinný platiť žalobcovi do budúca náhradu za stratu na zárobku pri invalidite vo forme mesačnej renty v sume 123,11 € počnúc od 1.10.2018 vždy do 15. dňa v mesiaci. III. V časti o zaplataenie 3,58 € s prísl. konanie

zastavuje. IV. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá. V. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 73,80 %.

2. V odôvodnení rozsudku, o. i., v bodoch 1.-15.,16.-19.,24.-28 a 29. doslovne reprodukoval obsah výroku a časti odôvodnenia (na str.2-9) svojho rozsudku 7C/153/2008-197 z 23.3.2016 a uviedol, ako rozhodol Krajský súd (ďalej len KS) v Košiciach uznesením 5Co/245/2016-248 z 27.4.2017 a čo odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia konštatoval. Ďalej uviedol: V intenciách odôvodnenia zrušujúceho uznesenia KS posudzoval opodstatnenosť námietky premlčania vznesenej žalovaným o hlavných nárokoch uplatnených zmenenými žalobami a po zistení, že nároky žalobcu nie sú premlčané následne vyžiadal od posudkového lekára Sociálnej poisťovne, pobočky v Spišskej Novej Vsi (ďalej len Sociálna poisťovňa) odborné vyjadrenie o tom, do akej miery a v akom rozsahu poklesla pracovná schopnosť žalobcu podľa § 88 ods.3 zák.č.461/03 Z. z. Podľa lekárskej správy a lekárskeho posudku vypracovaného D.. N. E., posudkovou lekárkou Sociálnej poisťovne, vyhotoveného 10.5.2018, vzal za preukázané, že miera poklesu pracovnej schopnosti žalobcu pre účely výpočtu úrazovej renty bola stanovená na 100 %, a to od 1. 11. 2008. Citoval doslovne znenie Celkového posudku (č.l.308 p. v.). Nakoľko ani jedna zo strán sporu predmetný odborný posudok nerozporovala a nepredkladala ďalšie dôkazy preukazujúce iné závery ohľadom predmetného odborného posudku, z týchto záverov vychádzal pri konečnom rozhodnutí. Žalobca po oboznámení sa s predmetným odborným „znaleckým“ posudkom, pristúpil k ďalšej zmene žaloby, ktorou sa domáhal zaplata náhrady straty na zárobku pri invalidite 14 435,81 € za obdobie od 2. 12. 2007 do 30.9.2018 s príslušnými úrokmi z jednotlivých dlžných súm, jednotlivých vypočítaných za r.2008-2018. Ďalej sa domáhal zaplata mesačnej renty 123,11 € do budúca od 1.10.2018. Uznesením vyhláseným na pojednávaní 5.9.2018 (zápisnica o pojednávaní na č.l.324) túto zmenu žaloby pripustil. Nakoľko „žalovaný“ pri uvedenej zmene žaloby nezohľadnil sumu 1 997,82 €, ktorá bola ním priznaná už pôvodným rozsudkom a ďalej neodpočítal plnenia, ktoré boli žalovaným uhrádzané ako zaostalá úrazová renta už za predošlé roky spolu 2 641,56 €, po odpočte týchto nárokov pristúpil žalobca ku konečnej úprave žaloby v podaní z 5.11.2015 (č.l.339-341) a citoval znenie jeho bodu IV. Uznesením vyhláseným na pojednávaní 19.11.2018 (zápisnica na č.l.344-345) túto konečnú zmenu žaloby pripustil. Rozhodol tak potom, čo vzal za preukázané, že žalobca správne pri tejto úprave, resp. zmene žaloby zohľadnil čiastočné plnenie zo strany žalovaného a odpočítal časť nároku, ktorá už bola priznaná jeho predchádzajúcim právoplatným rozhodnutím. Uviedol, ako sa žalobca k vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného vyjadril na pojednávaní 24.10.2018 (zápisnica o pojednávaní na č.l.336-336 p. v.). Ďalej, citujúc znenie § 106 ods.1,§ 110 ods.3,§ 112,§ 420 ods.1,§ 427,§ 447 a § 517 ods.1,2 O. z.,§ 4 ods.1-3,§ 15 ods.1, zák.č.381/01 Z. z.,§ 54 ods.1,§ 89 ods.1,2 a § 90 písm. a/ zák.č.461/03 Z. z. uviedol: Vzal za preukázané, že žalobca sa stal invalidným, a to na základe písomného dôkazu - rozhodnutia Sociálnej poisťovne o jeho invalidite, ktorá bola ustálená od 2.12.2007. Týmto dátumom začala plynúť premlčacia lehota na podanie predmetných nárokov. Nakoľko žaloba bola podaná 2.10.2008, s poukazom na uvedené stanovisko právneho zástupcu žalobcu mal zato, že žalobca sa svojich nárokov domáhal v zákonnej premlčacej lehote. Žalobca pri podaní pôvodnej žaloby pri výpočte náhrady straty na zárobku pri invalidite vychádzal z miery poklesu pracovnej schopnosti vo výške 100 %. Následne tento výpočet 11.5.2011 upravil tak, že vychádzal z poklesu pracovnej schopnosti len v miere 80 %. Pri ďalšej úprave z 29.2.2016 vychádzal opakovane z miery poklesu pracovnej schopnosti vo výške 100 %. Stotožnil sa s názorom právneho zástupcu žalobcu, že žalobca sa nedomáhal žiadneho nového nároku, iba toho, čo od začiatku predstavovalo predmet konania, pričom nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení PN sa premlčuje ako celok, a preto v danom prípade nejde o premlčanie celého nároku. Mal však zato, že za obdobie od 11.5.2011 do 20.9.2016 nie je možné mu priznať vyššiu sumu, akej sa pôvodným nárokom pri zmene žaloby v r.2011 domáhal, preto za toto obdobie priznal mu tú sumu, ktorá zodpovedá výpočtom, pri ktorých sa vychádzalo z miery poklesu pracovnej schopnosti vo výške 80 %. Považoval za nesprávne, ale pre tento prípad len účelové, tvrdenie žalovaného (v písomnom vyjadrení z 5.9.2018 - č.l.319), v ktorom k vyjadreniu k odbornému posudku D.. E. sa vyjadril, že posudkovým lekárom bola miera poklesu pracovnej schopnosti určená do budúca, a teda nevzťahuje sa aj na úrazovú rentu. Toto tvrdenie je v rozpore so závermi odborného posudku, v ktorom menovaná lekárka uvádza, že miera poklesu pracovnej schopnosti je 100 % od 1. 11. 2008. Podľa vyšetrovacieho spisu OR PZ, Úradu justičnej a kriminálnej polície zistil, že tr. stíhanie voči prevádzateľovi (vodičovi) motorového vozidla O. Š. bolo zastavené uznesením z 22.2.2007. V danom prípade bolo tr. stíhanie neprípustné, nakoľko nemožno vzniknúť obvinenie proti tomu, kto umrel. Žalobca sa teda správne domáha svojich nárokov voči žalovanej, ktorá je v tomto konaní pasívne legitimovaným subjektom, nakoľko vodič O.. Š. mal uzavreté povinné zmluvné poistenie zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla so žalovanou podľa zák.č.381/01 Z. z. Žalovaný v tomto konaní pasívnu legitimáciu ani nenamietal. Čo sa týka nároku, a to zaostalej úrazovej renty za obdobie od 2.12.2007 do 30.9.2018 a

úrazovej renty do budúca, vychádzal tak, ako v pôvodnom konaní, z výpočtov uskutočnených znalcom v predmetnom znaleckom posudku M.. D. O. pod č.20/2013 a na základe odborného posudku Sociálnej poisťovne, vyhotoveného D.. E.. Žalobca má vzhľadom na vykonané dokazovanie nárok na náhradu za stratu na zárobku pri invalidite nasledovne:

Obdobie:	Mesačná renta:	Počet dní, resp. mesiacov:	Zaostalá renta:
2.12.2007-31.12.2007	2 730 Sk	30 dní	2 642 Sk (87,70 €)
1.1.2008-31.6.2008	2 730 Sk	6 mesiacov	16 380 Sk (543,72 €)
1.7.2008-31.12.2008	2 867 Sk	6 mesiacov	17 202 Sk (571 €)
1.1.2009-31.12.2009	101,78 €	12 mesiacov	1 221,36 €
1.1.2010-31.12.2010	104,88 €	12 mesiacov	1 258,56 €
1.1.2011-15.5.2011	106,77 €	4,5 mesiacov	
16.5.2011-31.12.2011	85,416 €	7,5 mesiacov	1 119,77 €
1.1.2012-31.12.2012	88,23 €	12 mesiacov	1 058,70 €
1.1.2013-31.12.2013	90,92 €	12 mesiacov	1 091,04 €
1.1.2014-31.12.2014	93,008 €	12 mesiacov	1 116,01 €
1.1.2015-31.12.2015	94,23 €	12 mesiacov	1 130,78 €
1.1.2016-31.12.2016	93,664 €	12 mesiacov	1 372,63 €
1.1.2017-31.12.2017	120,70 €	12 mesiacov	1 448,40 €
1.1.2018-30.9.2018	123,11 €	9 mesiacov	1 107,99 €

Náhrada za stratu na zárobku pri invalidite za uvedené obdobie teda predstavuje zaostalú úrazovú rentu 13 127,66 €, teda o 1 308,15 € menej, ako sa vo svojich výpočtoch domáhal poslednou úpravou žaloby žalobca, vzhľadom na to, že vychádzal z miery poklesu pracovnej schopnosti vo výške 100 % za celé dlžné obdobia, teda aj za r.2011-2016. Podľa písomného vyjadrenia žalovaného k 30.9.2018 žalobcovi uhradil titulom plnenia úrazovej renty 2 641,56 €. Po zohľadnení uvedeného plnenia a sumy 1 997,82 €, ktorá bola jeho rozsudkom už právoplatne priznaná, predmetný nárok žalobcu je 8 510,88 €. Druhým výrokom určil žalovanému povinnosť vyplácať mesačnú rentu 123,11 € od 1.10.2018. Ďalším výrokom zastavil konanie v časti o zaplatenie 3,58 €, nakoľko v tejto časti zoberal žalobca návrh späť (zvyšný, pôvodne uplatnený nárok žalobcu na náhradu za stratu na zárobku počas PN). Priznal žalobcovi ním uplatnené úroky z omeškania z jednotlivých súm zo zaostalej úrazovej renty, pričom špecifikoval úrok z omeškania tak, že počiatok omeškania stanovuje vždy na posledný deň toho - ktorého kalendárneho roka a to v celkovej sume úrazovej renty nevyplatenej za daný rok, v znení, ako je uvedené v enunciiate tohto rozsudku. Samozrejme aj pri tomto nároku zohľadnil plnenia, ktoré boli doteraz uhradené zo strany žalovaného, ako aj časť prísl., ktoré už bolo ním právoplatne priznané rozsudkom z 23.3.2016. Napokon, citujúc znenie § 255 ods.2 a § 262 ods.1,2 C. s. p., uviedol: Žalobca sa zmeneným návrhom domáhal zaplatenia 9793,43 €. Úspešný bol v časti o zaplatenie 8 510,88 €, čo predstavuje úspech v pomere 86,90 %, neúspešný bol v časti o zaplatenie 1 283,55 €, čo predstavuje neúspech v pomere 13,10 %. Rozdiel pomeru úspechu a neúspechu činí 73,80 %, v takomto pomere má nárok na náhradu trov konania.

3. Dopĺňacím rozsudkom súd rozhodol: Dopĺňa rozsudok 7C/153/2008-347 z 19.11.2018 takto: Štát má právo na preddavkovo znalečné zaplatené trovy štátu a súdny poplatok z návrhu voči žalovanému v rozsahu 73,80 %, do 3 dní od vyčíslenia súdom.

4. V odôvodnení dopĺňacieho rozsudku uviedol: Rozsudkom z 19.11.2018 rozhodol v merite veci a zároveň rozhodol o trovách konania. Opomenul však rozhodnúť o trovách, ktoré boli preddavkovo zaplatené štátom a o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok z návrhu. Citoval znenie § 225 ods.1 C. s. p. ak nerozhodol súd v rozsudku o niektorej časti predmetu konania alebo o predbežnej vykonateľnosti, môže strana do 15 dní od doručenia rozsudku navrhnuť jeho doplnenie. Súd môže rozsudok, ktorý nenadobudol právoplatnosť, doplniť aj bez náhrady. Uznesením z 20.8.2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť 21.9.2013, priznal súdnemu znalcomi M.. D. O. odmenu 642,68 € za vypracovanie ZP, ktorá bola vyplatená preddavkovo z finančných prostriedkov štátu. Nakoľko žalovaný bol v konaní neúspešný, dopĺňujúcim rozsudkom rozhodol o jeho povinnosti, zaplatiť tieto trovy. O poplatkovej povinnosti žalovaného rozhodol za použitia § 2 ods.2 a § 4 ods.2 písm. ch/ Zák. o súdnych poplatkoch. Žalobca bol v konaní od súdnych poplatkov za podanie žaloby oslobodený a podľa výsledku konania poplatková povinnosť prešla na neúspešného žalovaného. Preto súd o tejto povinnosti rozhodol dopĺňujúcim rozsudkom. O výške preddavkovo zaplatených trov štátu a súdneho poplatku rozhodne samostatným rozhodnutím, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku.

5. Žalovaná podala v zák. stanovenej lehote proti Rozsudku voči všetkým jeho výrokom, z dôvodov podľa § 365 písm. a),b),d),e),f),h) CSP (jeho znenie citovala), odvolanie, ktoré odôvodnila nasledovne: I. Mala za to, že neboli splnené procesné podmienky a zároveň súd nesprávnym procesným postupom

znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Na pojednávaní konanom 24.10.2018 súd uznesením uložil žalobcovi povinnosť, aby v lehote 10 dní doručil mu vyjadrenie, resp. zmenu návrhu vzhľadom na jej písomné vyjadrenie z 27.11.2017 (s poukazom na odpočet už poskytnutého plnenia a odpočet súdom právoplatne priznaného nároku). Žalobca až na pojednávaní konanom 19.11.2018 doručil k jej rukám svoje písomné podanie z 5.11.2018 (ďalej len Vyjadrenie žalobcu; poznámka žalovanej). Žalobca vo svojom Vyjadrení vyšpecifikoval „nároku“ na náhradu za stratu na zárobku pri invalidite ako aj prísl., v ktorom zohľadnil aj jej doterajšie priebežné plnenie a po zohľadnení plnení z jej strany si uplatnil voči nej nárok tak ako je uvedený v predmetnom jeho Vyjadrení. S poukazom na to, že nebola zachovaná lehota na prípravu pojednávania a na skutočnosť, že ide o zmenu žaloby a o rozsiahle výpočty žalobcu, ku ktorým sa bolo potrebné relevantne vyjadriť, požiadala súd o odročenie pojednávania, ktorej nevyhovel. Mala za to, že týmto procesným postupom znemožnil jej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces, tým že sa nemala možnosť vyjadriť k zmene žaloby. Poukázala na § 143 ods.1 „OZ“ (jeho znenie citovala). Mala za to, že súd mal posúdiť, či vôbec vzhľadom na výsledky doterajšieho konania sú jednotlivé zmeny žaloby, ktoré počas konania žalobca uplatnil hospodárne a či vôbec boli a sú podkladom „pre na“ konanie o zmenenej žalobe. Zastávala názor, že neboli splnené podmienky o pripustení jednotlivých zmien žaloby. II. Mala taktiež za to, že súd nedostatočne odôvodnil svoje rozhodnutie, čo zakladá inú vadu konania [Zbierka stanovísk NS a súdov SR 1/2016], keď preskúmateľným spôsobom nezodôvodnil prečo nepovažuje nárok žalobcu za premlčaný. Zároveň súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď pripustil zmenu žaloby (pričom rozhodol už na základe iného skutkového stavu), bez toho, aby sa zároveň vysporiadal aj s ňou vznesenou námietkou premlčania. Návrh na zmenu žaloby je podaním vo veci samej, s ktorým sú preto spojené hmotnoprávne a procesnoprávne účinky. V prípade zmeny nároku nastávajú hmotnoprávne účinky dňom, kedy súdu došla zmena žaloby alebo dňom, kedy bol tento úkon uskutočnený do zápisnice. S týmto okamihom je potom spojený dôsledok pre spočívanie premlčania, a to, že sa týmto dňom beh premlčacej doby zastavuje a tento okamih je tiež rozhodný pre posúdenie, či premlčacia lehota márne uplynula. V predmetnej veci súd až 19.11.2018 pripustil konečnú zmenu žaloby (a to na základe písomného vyjadrenia žalobcu z 5.11.2018, v ktorom si uplatnil 100 % mieru poklesu pracovnej neschopnosti), v ktorom rozšíril skutkové okolnosti voči nej, oproti tým, ktoré boli uvádzané v pôvodnej žalobe z 2.10.2008. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo, ak síce aplikoval nesprávny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo, ak zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery. K takejto situácii v predmetnej sporovej veci vo vzťahu k podstatným zhodnoteniam súdu - podľa jej názoru - došlo. Dovolila si poukázať, že odvolací súd v Uznesení KS v Košiciach: 5Co/245/2016 z 27.4.2017 (ďalej len Uznesenie odvolacieho súdu; poznámka žalovanej) uložil povinnosť súdu, aby posúdil opodstatnenosť námietky premlčania ňou vznesenej. Uvedené odvolací súd skonštatoval v bode 15., ktorý doslovne reprodukovala. Reprodukovala, čo však súd v bode 35. Rozsudku len stroho skonštatoval. V súvislosti s povinnosťou súdov riadne odôvodniť svoje rozhodnutie sa Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len ÚS SR) nespočetne veľakrát vyjadroval (napr. v náleze III.ÚS 119/03, I.ÚS 226/003, III.ÚS 209/04, III.ÚS 260/06, III.ÚS 36/2010, I.ÚS 114/08), a predovšetkým poukázala na Nález III.ÚS 119/03-30 zo 16.9.2003, z odôvodnenia ktorého (str.12) citovala. Uviedla, čo ÚS SR v náleze I.ÚS 290/2015 zo 7.10.2015 konštatoval (citovala obsah bodov 26. a 27. jeho odôvodnenia). V súvislosti s povinnosťou súdu vysporiadať sa s jednotlivými návrhmi na vykonanie dôkazov v odôvodnení rozhodnutia poukazovala na nález ÚS SR III.ÚS 36/2010 zo 4.5.2010 (citovala zo str.6 jeho odôvodnenia). Ďalej si dovolila poukázať aj na Uznesenie Najvyššieho súdu (ďalej len NS) SR 3Obo 77/2010 z 19.5.2011, z odôvodnenia ktorého (str.5) citovala. Na základe uvedeného mala za to, že súd pri rozhodovaní a pri odôvodnení svojho rozhodnutia mal povinnosť vysporiadať sa so vznesenou námietkou premlčania, pretože ide o posúdenie zásadnej otázky pre toto konanie. V odôvodnení rozhodnutia súd nevysvetlil akým spôsobom a z akých dôvodov dospel k svojmu rozhodnutiu o tom, že nároky žalobcu sú nepremlčané, čo zakladá inú vadu konania [Zbierka stanovísk NS a súdov SR 1/2016] a takéto rozhodnutie súdu nespĺňa ani kvalitatívne požiadavky v zmysle CSP. III. Súd nárok žalobcu nesprávne právne posúdil, keď sa bez ďalšieho stotožnil s jeho argumentáciou, ktorý uvádzal, že daný nárok je potrebné posúdiť podľa § 110 ods.3 OZ. Poukázala na to, že prezentovaný právny názor súdu je úplne v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou dovolacieho súdu [citovala z odôvodnenia (na str.13) uznesenia NS SR 3Cdo 6/2017 zo 6.3.2017], ktorej sa doposiaľ pridŕžovali aj nižšie súdy, navyše bez dôkladného odôvodnenia súdu v zmysle § 220 ods.3 CSP. Reprodukovala časť obsahu

svojho vyjadrenia z 27.11.2017 (ods.8 na str.2 - čl.266 a ods.4 a 5 na str.3 - čl.267). K zmene výšky nároku, resp. príp. k jeho zániku by mohlo dôjsť len vtedy, ak by došlo k podstatnej zmene okolností, ktoré sú rozhodné pre výšku náhrady za stratu na zárobku, príp. ďalšie trvanie priznanej náhrady. V takom prípade sa však môže škodca, ako i poškodený domáhať zmeny pôvodného rozsudku v dôsledku novovzniknutého práva (R 33/1967). Súd vychádzal pri rozhodovaní aj z Lekárskeho posudku vypracovaného D.. E., posudkovou lekárkou Sociálnej poisťovne, vyhotoveného 10.5.2018, ktorá v posudku uviedla, že miera poklesu pracovnej schopnosti žalobcu pre účely výpočtu úrazovej renty bola stanovená na 100 % a to od 1.11.2008. Lekársky posudok bol vypracovaný 10.5.2018. Lekárka D.. E. tak stanovila mieru „pokles“ pracovnej schopnosti žalobcu spätne. Mala za to, že minimálne aj z tohto spätného stanovania „mieru“ poklesu pracovnej schopnosti žalobcu, nárok na úroky z omeškania nie sú dôvodné. Vystáva otázka, či vôbec je možné, aby posudkový lekár stanovil, resp. menil mieru poklesu pracovnej schopnosti spätne, a to až k r.2008 (približne 10 rokov)? Pokiaľ žalobca nesúhlasil so stanovením miery poklesu, mal použiť opravné prostriedky voči Sociálnej „povinnosti“ a to v správnom konaní, a nie v tomto konaní, v ktorom si uplatnil nárok, ktorý preukázal rozhodnutím Sociálnej poisťovne. Žalobca poukazuje na to, že súd neprihliadal pri hodnotení dôkazov aj na skutočnosť, ktorú odvolací súd v Uznesení v bode 18. uviedol (citovala jeho obsah). Súd i napriek konštatovaniu odvolacieho súdu o tom, že tento dôkaz nemá nijaký právny význam v tomto konaní, ho vzal v úvahu a pri výpočte nárokov žalobcu vychádzal aj z tohto dôkazu, čo sám súd skonštatoval v bode 58. Rozsudku. K uplatneným zmenám žaloby „vedených“ v bode 21. a 22. Rozsudku, mala za to, že pokiaľ si žalobca nesprávne vyčíslil výšku, resp. nárok nad sumu (pri výpočte poklesu 80 %) je premlčaný. Pri strate na zárobku po skončení PN sa môže výška nároku meniť, do budúca a nie spätne. IV. Zároveň súd pochybil, keď priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania. K uplatneným úrokom z omeškania citovala, čo súd v bode 44. Rozsudku uviedol. Mala zato, že predmetné ust. nie je možné použiť. Mala za to, že nárok žalobcu na úroky z omeškania voči nej je potrebné posúdiť podľa zák.č.381/01 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len zák. o PZP; poznámka žalovanej), nakoľko uvedený právny predpis ako lex specialis obsahuje aj špeciálnu právnu úpravu omeškania poisťovateľa. Citovala znenie § 11 ods.6,7,8 zák.č.381/01 zák. o PZP. K uvedenému poukázala, napr. na rozsudok KS v Bratislave 8Co/151/2016 zo 14.6.2016, z ktorého si dovoľila citovať. K rovnakému záveru došiel aj KS v Bratislave vo svojom rozsudku 6Co/838/2014 zo 16.2.2015 (citovala, čo v ňom uviedol). Svoju zákonnú povinnosť v zmysle § 11 ods.6 zák. o PZP si splnila, preto sa nemohla dostať do omeškania. Úrok z omeškania má charakter sankcie za to, že dlh nebol splnený riadne a včas (§ 559 OZ v spojení s § 517 ods.2 OZ) a je vlastne zmenou v obsahu záväzku. Keďže si svoju povinnosť v zmysle § 11 ods.6 písm. b) zák. o PZP splnila, nie je povinná poškodenému uhradiť úroky z omeškania (§ 11 ods.7 zák. o PZP a contrario), a to až do okamihu splatnosti poistného plnenia, t.j. 15 dní odo dňa doručenia právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z takéhoto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poistného plnenia (§ 11 ods.6 zák. o PZP po spojke alebo). V opačnom prípade by sa žalobcovi priznal nárok na prísl. pohľadávky, ktorý doposiaľ nevznikol. V. Na základe uvedeného navrhla aby odvolací súd Rozsudok zmenil/vo veci sám rozhodol a to tak, že žalobu žalobcu zamietla a prizná jej nárok na náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania, alternatívne, aby Rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie.

6. Žalobca proti uvedenému rozsudku okresného súdu (ďalej len súd) podal v zmysle § 355 a n. CSP v zákonnej 15 dňovej lehote odvolanie a uviedol: Navrhuje odvolaciemu súdu, aby rozsudok zmenil v napadnutej časti takto: Žalovaný je povinný zaplatiť mu náhradu straty na zárobku pri invalidite za obdobie od 2.12.2007 do 30.9.2018 v sume zaostalej úrazovej renty ešte 1 282,55 € s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 161,47 € od 31.12.2011 do zaplattenia, s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 264,78 € od 31.12.2012 do zaplattenia, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 272,76 € od 31.12.2013 do zaplattenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 279,11 € od 31.12.2014 do zaplattenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 282,70 € od 31.12.2015 do zaplattenia a s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 47,33 € od 31.12.2016 do zaplattenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Má voči žalovanému právo na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie v rozsahu 100 %. Má voči žalovanému právo na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Citoval znenie výrokov I.-V. napadnutého rozsudku. Napáda rozsudok vo IV. a V. výroku, v ktorých súd v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a priznal mu právo na náhradu trov konania v rozsahu 73,80 %. Odvolaním nenapáda rozsudok súdu v I., II. a III. výroku (rozsah odvolania). Odôvodnenie: I. Právne dôvody odvolania. Podané odvolanie odôvodnil § 365 ods.1 písm. h) CSP tým, že rozhodnutie súdu v napadnutej časti vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. II. Uviedol, čoho sa podanou a neskôr upravenou žalobou domáhal, čím podanú žalobu skutkovo zdôvodnil, ako

odôvodnil pasívnu legitímáciu žalovaného, ako odôvodnil v prípade nároku na náhradu za stratu na zárobku pri invalidite výšku nároku, ako súd rozhodol a ako svoje rozhodnutie odôvodnil. III. Takmer v celom rozsahu sa stotožnil s odôvodnením súdu s výnimkou časti rozhodnutia, kde v prevyšujúcej časti žalobu zamietol, čo odôvodnil tým, že si v období od 11.5.2011 do 20.9.2016 uplatňoval len náhradu za stratu na zárobku pri invalidite, ktorá vychádzala z poklesu pracovnej schopnosti v rozsahu 80 %, a preto mu priznal za uvedené obdobie len náhradu v tomu zodpovedajúcej výške. Je pravdou, že v dôsledku zmeny žaloby v r.2011 upravil žalobu tak, že vychádzal pri výpočte náhrady za stratu na zárobku pri invalidite len z poklesu pracovnej schopnosti v rozsahu 80 %. Následne však v r.2016 žalobu upravil tým spôsobom, že za celé obdobie (vrátane obdobia medzi 11.5.2011-20.9.2016) si uplatňoval náhradu za stratu na zárobku pri invalidite vychádzajúcu z poklesu pracovnej schopnosti v rozsahu 100 %. Súd námietku premlčania posúdil tak, že uplatnený jeho nárok nie je premlčaný, s čím súhlasí. Potom ale nebol dôvod, aby za uvedené obdobie nepriznal mu časť náhrady, ktorú síce v určitom štádiu konania nepožadoval, ale následne svoj návrh upravil za celé obdobie tak, že požadoval náhradu vychádzajúcu z poklesu pracovnej schopnosti vo výške 100 %. Ak by mu priznal aj zamietnutú časť nároku, jeho rozhodnutie by nebolo ultra petít, pretože by neprekročil žalobný návrh, ktorý si uplatňoval. Podstatným pre rozhodnutie vo veci je stav a výška uplatneného nároku, aký je uplatnený bezprostredne pred meritórnym rozhodnutím súdu a nie výška nároku, ktorá bola uplatnená v niektorom štádiu súdneho konania. V tejto časti je rozhodnutie súdu vecne nesprávne a súd mal vyhovieť žalobe aj v zamietnutej časti. IV. Rozhodnutie súdu pri nároku na náhradu trov konania je závislé od rozhodnutia vo veci samej, ktoré napáda odvolaním. Preto zároveň odvolaním napáda aj výrok o náhrade trov konania.

7. Žalobca v stanovisku k odvolaniu žalovanej uviedol: Žalovaný podal odvolanie podľa § 365 písm. a),b),d),e),f),h) C. s. p. a navrhol odvolaciemu súdu žalobu zamietnuť, resp. rozsudok zrušiť a vrátiť súdu na ďalšie konanie. Podané odvolanie nemá oporu v cit. písm. § 365 C. s. p. Návrh žalovaného podaný v odvolaní a jeho dôvody, na ktorých založil odvolanie sú plne účelové, čo preukazujú nasledovné skutočnosti. I. V odvolaní poukazuje, že súd mu znemožnil uskutočnenie procesného práva, keď pojednávanie z 19.11.2018 na jeho požiadanie neodročil. Dôvodom odročenia malo byť „preštudovania“ jeho písomného podania z 5.11.2018, doručeného mu na tomto pojednávaní. Táto jeho námietka je plne účelová, čo preukazujú nasledovné skutočnosti: 1) Písomným podaním z 23.4.2008 si uňho uplatnil právo na náhradu škody aj z titulu straty na zárobku počas PN, ako i po skončení PN, mesačnú rentu do budúca. Bol pasívny a tak si svoje právo na náhradu škody uplatnil cestou súdu. Podanou žalobou ešte z 2.10.2008 si uplatnil právo z titulu straty na zárobku počas práce neschopnosti vo výške 7 588 Sk s prísl., zaostalú rentu vo výške 36 079 Sk s prísl. od 2.12.2007 do 31.10.2008 a mesačnú rentu od 1.11.2008 do budúca s prísl. Zmenou návrhu z 11.5.2011 došlo k zmene návrhu a zaostalá renta bola vypočítaná od 2.12.2007 do 31.5.2011 s prísl. a mesačná renta týmto písomným podaním bola žiadaná od 1.6.2011 do budúca s prísl. 2) Žalovaný, ktorý bol súdom predvolávaný na pojednávanie a jeho účasť na pojednávaní bola potrebná, sa opakovane pojednávaní nezúčastňoval. Jeho neúčasť preukazujú zápisnice vyhotovené zo súdnych pojednávaní. 3) Keďže sa pojednávaní nezúčastňoval, ani nenavrhol dôkazy. Z čl.8 C. s. p. jednoznačne vyplýva, že strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi a to v súlade s princípom hospodárnosti. 4) Jeho námietka, že nebol oboznámený s výpočtami z podania z 5.11.2018, čo malo byť dôvodom odročenia pojednávania, je plne účelovou. Špecifikácia škody uvedená v písomnom podaní zo 4.9.2018 predchádzala špecifikácií škody uvedenej v písomnom podaní z 5.11.2018, S písomným podaním zo 4.9.2018 bol plne oboznámený. V podaní zo 4.9.2018 je chronologicky uvedená zaostalá renta od 2.12.2007 do 30.9.2018 vo výške 14 435,81 €, mesačná úrazová renta do budúca, ako i špecifikácia prísl. Uvedené písomné podanie mu bolo zaslané a mal sa možnosť k nemu vyjadriť po doručení zápisnice z pojednávania konaného 5.9.2018, Na pojednávaní 24.10.2018 sa zúčastnil a súdu uviedol, že nemá návrhy na dokazovanie. [Odvolanie podané podľa § 365 písm. e) C. s. p. je odvolaním podľa tohto písm. účelovým]. K jeho písomnému podaniu zo 4.9.2018 sa na tomto pojednávaní nevyjadril. Jeho námietka v odvolaní, že mu bolo znemožnené procesné právo, lebo nemohol preštudovať špecifikáciu škody z písomného podania z 5.11.2018 je irelevantná. Je irelevantná, lebo špecifikácia škody uvedená v jeho písomnom podaní z 5.11.2018 je identická ako je uvedená v podaní zo 4.9.2018, iba zohľadňuje jeho plnenie vo výške 2 641,56 € (ktoré predložil) a zohľadňuje čiastku už právoplatne priznanej súdom vo výške 1 997,82 €. V tomto podaní z 5.11.2018 neboli uvedené žiadne nové skutočnosti. Podané odvolanie žalovaným v zmysle § 365 písm. b),e) C. s. p. je účelové. II. Právny názor odvolacieho súdu a následné vykonané dokazovanie, bolo dôvodom jeho konania v zmysle § 139 C. s. p. Citoval, aký právny názor KS Košice v Uznesení 5Co/245/2016 z 27.4.2017 v jeho bode 13. uviedol. Po vrátení veci na súd, vykonal dokazovanie v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu. Súdu bol doručený listinný dôkaz, lekárska správa z 10.5.2018, vystavená

posudkovou lekárkou D.. E. zo Sociálnej poisťovne. Táto lekárska správa uviedla, že uňho miera poklesu pracovnej schopnosti pre účely výpočtu úrazovej renty je vo výške 100 % a nie 80 %. Akceptujúc právny názor odvolacieho súdu, listinný dôkaz D.. E., písomným podaním zo 4.9.2018, podaním z 5.11.2018 špecifikoval výšku škody. Ako to jednoznačne vyplýva z § 139 C. s. p., môže so súhlasom súdu meniť žalobu. Podľa § 140 C. s. p. zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo. Tvrdenie žalovaného, aj vzhľadom na ním porušenie povinností z čl.8 C. s. p., že súd mal v predmetnej právnej veci vychádzať z § 143 ods.1 C. s. p. (nie však OZ ako uvádza), je absolútne tvrdením bez právneho opodstatnenia III. Námetka k zmene návrhu. Ako to vyplýva z § 139 C. s. p., môže počas konania so súhlasom súdu meniť žalobu. Zmena žaloby je návrh, ktorým sa rozširuje uplatnené právo (§ 140 C. s. p.) Zmenu návrhu v zmysle § 142 C. s. p. súd pripustil. Pripustil zmenu návrhu po predchádzajúcom zistení tak, ako to vyplýva z § 143 ods.1 C. s. p. Uvedené ust. C. s. p. preukazujú, že jeho námietka nemá právne opodstatnenie. Nemá právne opodstatnenie ani v § 157 C. s. p., z ktorého vyplýva, že súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodovať hospodárne. Nemá opodstatnenie ani v čl.2 ods.1,2 C. s. p. Citoval (neúplne) jeho znenie. Jeho námietka týkajúca sa zmeny návrhu je irelevantná. IV. 1) Námetka o premlčaní nemá právne opodstatnenie v § 106 ods.1 O. z. Pri práve na náhradu škody spôsobenej na zdraví objektívna premlčacia doba vôbec neplynie. Plynie iba subjektívna 2 ročná premlčacia doba. Subjektívna premlčacia doba v zmysle § 106 ods.1 O. z. je 2 ročná a pre začatie jej plynutia je významný (primárny) subjektívny prvok, pozostávajúci z 2 zložiek: Kedy sa poškodený dozvie o škode, a kto za škodu zodpovedá. Pre začiatok plynutia 2 ročnej premlčacej subjektívnej lehoty pre uplatnenie práva na náhradu škody je rozhodujúce kedy sa poškodený dozvie o vzniknutej škode (nielen o protiprávnom úkone či o škodovej udalosti) a kto za ňu zodpovedá. Nestačí však len predpokladaná vedomosť o škode. Citoval z judikátu R 3/1984 a R 38/1975 a z rozsudku NS Českej republiky 33Odo 477/2001 z 30.4.2002. Poukazoval na právne názory: KS v Košiciach v konaní 9Co 34/2011 z 26.2.2013 z ktorého citoval. Taktiež poukazoval na právny názor vyslovený KS v Prešove v konaní 21Co 34/2013 z 12.9. „20113“, ktorý citoval. 2) Vznesená námietka premlčania nemá právne opodstatnenie ani v § 112 O. z. (znenie jeho prvej vety citoval). Právo na náhradu škody si uplatnil včas. V predmetnom konaní riadne pokračoval a zmenou návrhu len rozšíril žalobu. Neuplatnil žiaden nový nárok, ale iba to čo od počiatku konania predstavovalo predmet konania. Preto vzhľadom na § 112 O. z. premlčacia doba po dobu konania nebeží, ale spočíva. V tejto súvislosti poukazoval na právny názor vyslovený KS Prešov v konaní 21Co 84/2014 z dna 19.3.2015, ktorý citoval. Poukazoval aj na právny názor KS Prešov v konaní 5Co 206/2016 z 28.9.2017, ktorý citoval. 3) Vznesená námietka premlčania týkajúca straty na zárobku po skončení PN podľa vyjadrenia žalovaného, nemá právne opodstatnenie. Zastáva názor, že pri strate na zárobku po skončení PN sa premlčuje celý nárok ako taký. Taktiež udáva, že nie je možné v predmetnej právnej veci aplikovať § 110 ods.3 O. z. S týmto názorom nemožno súhlasiť a preto poukazoval na právny názor vyslovený KS Prešov v konaní 20Co 126/2013 z 11.12.2014, ktorý citoval. V. Vzniklo mu právo na ročný úrok z omeškania. Tvrdenie žalovaného, že právo na úrok z omeškania je potrebné posúdiť len podľa špeciálneho zák.č.381/01 Z. z. v platnom znení, je nesprávny. Porušenie povinností žalovaného ako poistiteľa z § 11 ods.6 zák.č.381/01 Z. z. je dôvodom vzniku jeho práva na ročný úrok z omeškania podľa § 11 ods.8 zák.č.381/01 Z. z. v súvislosti s § 517 O. z. Názor žalovaného, že na prejednávánú vec, pre právo na úrok z omeškania, sa vzťahuje len zák.č.381/01 Z. z. je nepravdivý. Vid' § 11 ods.8 zák.č.381/01 Z. z. v platnom znení. Nepravdivosť tvrdenia žalovaného preukazujú aj nasledovné skutočnosti: Citoval znenie § 11 ods.6 zák.č.381/01 Z. z. Poisťovateľ v zmysle § 11 ods.6 písm. a) a b) zák.č.381/01 Z. z. nie je povinný len začať prešetrovanie poisťovej udalosti, skončiť ho v lehote do 3 mesiacov od oznámenia poškodeného o škodovej udalosti, a oznámiť výsledky prešetrenia poškodenému, ale poisťovateľ je predovšetkým povinný poškodenému jeho oprávnené a preukázané nároky reálne plniť. Keďže v zmysle § 442 ods.3 sa škoda uhrádza v peniazoch, ide o peňažnú povinnosť poisťovateľa. Právna povinnosť poskytnúť peňažné plnenie poškodenému zodpovedajúce náhrade škody nie je totožná s právnou povinnosťou poisťovateľa skončiť prešetrovanie poisťovej udalosti a zaslať poškodenému oznámenie o plnení, resp. o dôvodoch neplnenia. Tým ale nezaniká povinnosť poisťovateľa poškodenému plniť náhradu škody, ktorá mu oprávnené patrí a túto náhradu plniť riadne a včas. Právna povinnosť poisťovateľa plniť preukázané nároky na náhradu škody poškodenému, ktorá vyplýva najmä z § 4 ods.2 a § 15 ods.1 zák.č.381/01 Z. z., je základnou a najpodstatnejšou právnou povinnosťou poisťovateľa, ktorá mu z uvedeného právneho predpisu vyplýva. Teda poisťovateľ nie je v zmysle § 11 ods.6 písm. a),b) zák.č.381/01 Z. z. povinný len začať prešetrovanie poisťovej udalosti, skončiť ho v lehote do 3 mesiacov a oznámiť výsledky prešetrenia poškodenému, ale poisťovateľ je predovšetkým povinný poškodenému jeho oprávnené preukázané nároky reálne plniť. § 11 ods.8 zák.č.381/01 Z. z. upravuje nárok poškodeného na úrok z omeškania len v súvislosti s porušením povinnosti poisťovateľa v zmysle § 11 ods.6 zák.č.381/01 Z.

z., teda porušením povinností poisťovateľa súvisiacich so včasným a riadnym prešetrením poistenej udalosti. Uvedené ust. sa však nijakým spôsobom nezaobera dôsledkami omeškania poisťovateľa v súvislosti s omeškaním s plnením jeho hlavnej právnej povinnosti, plniť samotnú náhradu škody. Dôsledky omeškania v súvislosti so samotnou povinnosťou poisťovateľa plniť nie sú riešené § 11 ods.8 zák.č.381/01 Z. z. Pri poskytnutí primeranej náhrady škody poškodenej osobe totiž nezohráva významnú úlohu len poskytnutie samotnej náhrady škody, ale taktiež včasnosť tohto poskytnutia náhrady škody. Je nevyhnutné na dôsledky omeškania poisťovateľa s plnením jeho hlavnej právnej povinnosti plniť samotnú náhradu škody aplikovať všeobecný predpis, ktorým je § 517 ods.2 O. z. Z cit. ust. vyplýva, že ak poisťovateľ nesplní svoju peňažnú povinnosť voči poškodenému a neposkytne mu plnenie náhrady škody riadne a včas, dostáva sa v zmysle § 517 ods.1 O. z. do omeškania. Z § 517 O. z. je zrejmé, že ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ od dlžníka právo popri plnení požadovať aj úroky z omeškania. Ak teda poisťovateľ nesplní právnu povinnosť plniť oprávnenú náhradu škody poškodenému včas a riadne, dostáva sa s plnením tejto povinnosti do omeškania a poškodenému vzniká právo uplatňovať si voči nemu aj nárok na úrok z omeškania v zmysle § 517 ods.2 O. z. bez ohľadu na to, či riadne a včas splnil aj inú svoju právnu povinnosť podľa § 11 ods.6 zák.č.381/01 Z. z., t. j. začať včas prešetrovanie poistnej udalosti a toto prešetrovanie aj včas ukončiť. Obdobný názor, ako on, vo veci zaujal aj KS v Bratislave v rozsudku 6Co/504/2013 zo 4.11.2013 a citoval, čo v odôvodnení tohto rozhodnutia uviedol. V tejto súvislosti poukazoval aj na právny názor vyslovený KS Košice v konaní 3Co 381/2009 z 24.8.2010, ktorý citoval. Žalovaného tvrdenie, že mu nevzniklo právo na úrok z omeškania, je plne irelevantným tvrdením.

8. Podľa § 470 ods.1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté predtým nadobudnutia jeho účinnosti.

9. Podľa § 474 CSP tento zákon nadobúda účinnosť 1. júla 2016.

10. Rozsudok vo výroku III. [posudzované podľa obsahu odvolania, so zreteľom na odvolací petít (§ 124 ods.1 CSP - každé podanie sa posudzuje podľa jeho obsahu)], nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods.1 a § 379 CSP), preto nebol v uvedenom výroku v odvolacom preskúmaný.

11. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP a rozsudok v znení dopĺňacieho rozsudku vo výrokoch I. a II. potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP, lebo je vecne správny, na čom nič nemení ani odvolanie žalovanej a čo sa týka výroku IV. rozsudku v znení dopĺňacieho rozsudku zistil, že neboli splnené podmienky na potvrdenie rozsudku, ani na jeho zrušenie, lebo rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods.1 písm. h) CSP], preto rozsudok vo výroku IV. a vo výroku V. v znení dopĺňacieho rozsudku, podľa § 388 CSP, zmenil tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi ešte 1 282,55 € s 9 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 161,47 € od 31.12.2011 do zaplataenia, s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 264,78 € od 31.12.2012 do zaplataenia, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 272,76 € od 31.12.2013 do zaplataenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 279,11 € od 31.12.2014 do zaplataenia, s 5,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 282,70 € od 31.12.2015 do zaplataenia a s 5 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 47,33 € od 31.12.2016 do zaplataenia, to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, že žalobcovi prisudzuje náhradu trov konania na súde prvej inštancie v plnom rozsahu a, že žalovaná je povinná zaplatiť trovy štátu a súdny poplatok v plnom rozsahu.

12. Procesné podmienky (podmienky konania) definuje samotný CSP v § 161 ods.1 ako podmienky, za ktorých môže súd konať a rozhodnúť. Teória civilného práva procesného rozoznáva vecné procesné podmienky (kvalifikovaný spôsob začatia konania, t. j. v sporovom konaní žaloba, splnenie poplatkovej povinnosti), podmienky na strane súdu [právomoc, príslušnosť, zákonné obsadenie súdu - vada tejto podmienky je však reglementovaná samostatne v § 365 ods.1 písm. c) CSP] a procesné podmienky na strane strán sporu (procesná subjektivita, procesná spôsobilosť, prípadné povinné zastúpenie advokátom, spôsobilosť byť zástupcom a riadne plnomocenstvo zástupcu) a tzv. negatívne procesné podmienky (prekážka začatého konania, prekážka rozsúdenej veci).

13. Vadu predpokladanú v § 365 ods.1 písm. a) CSP má tak konanie v prípade, keď súd vec prejednal a rozhodol napriek uvedeným nedostatkom.

14. Skutočnosti uvedené v odvolaní žalovanej (súd mal posúdiť, či vôbec vzhľadom na výsledky doterajšieho konania boli jednotlivé zmeny žaloby, ktoré počas konania žalobca uplatnil hospodárne a či vôbec boli a sú podkladom pre konanie o zmenenej žalobe; zastávala názor, že neboli splnené podmienky o pripustení jednotlivých zmien žaloby) nemožno podradiť pod žiadnu vadu predpokladanú v § 365 ods.1 písm. a) CSP, preto nie je tento odvolací dôvod daný.

15. Obsah práva na spravodlivý proces (right to fair trial) je pomerne široký (medzi jeho zložky možno zaradiť predovšetkým právo na prístup k súdu, právo na súd zriadený zák., právo na nezávislý a nestranný súd, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na riadne poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vylúchnutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami v konaní zo strany súdu, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, právo na preskúmanie rozhodnutia). Porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje jeho pochybenie. O naplnenie odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP však pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu, znemožňujúci realizáciu práv strany sporu, dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodní záver o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.). Súčasne nie je možné prehliadnuť, že niektoré čiastkové práva, tvoriace právo na spravodlivý súdny proces, zák. normuje ako samostatné odvolacie dôvody.

16. Hlavnými znakmi charakterizujúcimi procesnú vadu uvedenú v § 365 ods.1 písm. b) CSP, sú a) zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b) nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

17. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zák. zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov SR. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov.

18. Pod pojmom procesný postup sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní. Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnú rozhodovaciu činnosť súdu. Postupom súdu možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť návrhom uplatneného nároku.

19. Tvrdenie žalovanej v odvolaní a to, že nebola zachovaná lehota na prípravu pojednávania, pričom šlo o zmenu žaloby a o rozsiahle výpočty žalobcu, ku ktorým sa bolo potrebné relevantne vyjadriť, preto požiadala súd o odročenie pojednávania, čomu nevyhovel, neumožňuje záver, žeby nesprávnym procesným postupom znemožnil jej, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva a tým porušil jej právo na spravodlivý proces, a to so zreteľom na skutočnosti uvedené vo vyjadrení [časť I., druhý ods. bodu 4)] žalobcu k jej odvolaniu, lebo špecifikácia škody uvedená v písomnom podaní žalobcu z 5.11.2018 je identická so špecifikáciou v podaní zo 4.9.2018 (iba zohľadňuje plnenie žalovanej 2 641,56 € a zohľadňuje sumu 1 997,82 € už právoplatne priznanú súdom) a v podaní z 5.11.2018 neboli uvedené žiadne nové skutočnosti.

20. Ani ďalšie tvrdenie žalovanej, a to, že súd porušil jej právo na spravodlivý súdny proces nedostatočným odôvodnením rozsudku, pokiaľ ide o vznesenú námietku premlčania, neumožňuje záver, že odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP je daný.

21. Z § 220 ods.2 CSP, vyplýva, že súd je povinný v odôvodnení uviesť, ktoré skutočnosti (skutkové zistenia) boli dokazovaním, zhodnými tvrdeniami strán sporu alebo iným zák. predpísaným spôsobom - podľa jeho názoru - preukázané a ktoré nie, príp. tiež, ktoré z nich sú pre rozhodnutie veci bezvýznamné. Pri každej jednotlivéj, preukázanej i nepreukázanej, skutočnosti (skutkovom zistení) musí stručne a jasne uviesť, ako k tomuto záveru dospel, teda z akých dôkazov - podľa jeho názoru - záver vyplýva, ako tieto dôkazy podľa § 191 ods.1 CSP hodnotil, a to najmä vtedy, ak šlo o dôkazy protichodné, a prečo nevyhovel všetkým návrhom strán sporu na vykonanie dôkazov, pričom svoj výklad musí prispôbiť konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci, najmä rozsahu dokazovania, zložitosti zisťovania skutkového stavu veci, množstvu návrhov strán sporu na vykonanie dôkazov a p. a uviesť ho tak, aby jeho závery o rozhodujúcich skutočnostiach (skutkových zisteniach) neboli pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov nepreskúmateľné. Jednotlivé preukázané skutočnosti (skutkové zistenia) je potrebné premietnuť do záverov o skutkovom stave veci (do tzv. skutkovej vety), ktorý stručne a výstižne vyjadroval skutkový stav veci (§ 215 ods.1 CSP) a ktorý je rozhodujúci pre právne posúdenie. Posúdením veci po právnej stránke treba pritom rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho

predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú strany sporu na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

22. ÚS SR opakovane judikoval, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces (konanie) podľa Čl.46 ods.1 Ústavy SR (uverejnenej pod č.460/92 Zb., v znení neskorších ústavných zákonov; ďalej len Ústava), Čl.36 ods.1 Listiny základných práv a slobôd (úst.zák.č.23/91 Zb.) a Čl.6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (uverejneného oznámením č.209/92 Zb. a č.102/99 Z. z.; ďalej len Dohovor) je aj právo strany sporu na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t. j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Pre stranu sporu, v ktorom bolo vydané nepreskúmateľné rozhodnutie to znamená porušenie jej práva na spravodlivý proces, lebo jej neumožňuje - ak s rozhodnutím nie je spokojná - efektívne využitie jej procesného práva na napadnutie rozhodnutia súdu odvolaním (§ 355 ods.1 CSP), t. j. aby mohla odvolanie odôvodniť z hľadiska § 363 a § 365 CSP, lebo ak rozhodnutie neobsahuje žiadne dôvody, resp. obsahuje iba nedostatočné dôvody, v takom prípade strana sporu objektívne nemá ani možnosť posúdiť správnosť, resp. nesprávnosť rozhodnutia (postupu súdu) a teda ani sa kvalifikovane rozhodnúť, ktorým odvolacím dôvodom má odvolanie odôvodniť, aby bola v odvolacom konaní úspešná.

23. Podľa ustálenej rozhodovacej praxe ÚS SR [ako jednej z najvyšších súdnych autorít (Uznesenie 6Cdo/129/2017 z 31.10.2017 NS SR)] jedným z princípov riadneho a spravodlivého procesu, ako vyplývajú z Čl.46 ods.1 Ústavy a Čl.6 ods.1 Dohovoru, predstavujúcim súčasť práva na riadny proces a vylučujúcim ľubovôľu pri rozhodovaní, je aj povinnosť súdu svoj rozsudok odôvodniť (§ 220 ods.1 CSP), a to spôsobom upraveným v § 220 ods.2 CSP, pričom z odôvodnenia musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej a v prípade, keď sú právne závery súdu v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia rozsudku nevyplývajú, treba takýto rozsudok považovať za rozporný s Čl.46 ods.1 Ústavy, resp. Čl.6 ods.1 Dohovoru (Nalez ÚS SR I.ÚS 242/07-29 z 3.7.2008).

24. Odôvodnenie napadnutého rozsudku v podstate zodpovedá požiadavkám vyplývajúcim z § 220 ods.2 CSP a zásadám ustálenej rozhodovacej praxe, lebo právny záver súdu, týkajúci sa žalovanou vznesenej námietky premlčania, je v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami, preto nebolo možné prijať záver, že súd svojim procesným postupom jej znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva a, že preto došlo k porušeniu jej práva na spravodlivý proces.

25. Podľa ustálenej súdnej praxe inými vadami, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci [§ 365 ods.1 písm. d) CSP] sú všetky vady prejavujúce sa v chybnom postupe súdu pri dokazovaní, v nesprávnom posudzovaní procesných otázok, ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania, v chybnom poučovaní strán sporu a v ďalších nedostatkoch v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú bez ďalšieho, ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

26. V odvolaní uvedené skutočnosti neumožňujú záver, žeby konanie na súde prvej inštancie bolo takou inou vadou postihnuté.

27. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. f) CSP sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, príp. zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods.1 CSP (Dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo) a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov (v úsudku medzi porovnávanými skutočnosťami), príp. poznatkov, ktoré vyplývali z prednesov strán sporu alebo, ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, event. vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené

spôsobom vyplývajúcim z § 185-§ 211 CSP. Pri hodnotení dôkazov je potrebné zohľadniť aj iné okolnosti, ako sú vzájomná nadväznosť, súlad alebo rozpor medzi skutočnosťami, ktoré z vykonaného dôkazu vyplývajú a p. Skutkové zistenie ako výsledok hodnotenia dôkazov nemôže byť zásadne správne, ak hodnotenie dôkazov súdom prvej inštancie nezodpovedá § 191 ods.1 CSP, lebo hodnotil každý dôkaz len jednotlivo a nie aj v ich vzájomnej súvislosti. Skutkové zistenie nie je správne ani vtedy, ak medzi vykonaným dôkazom (jeho obsahom) a z neho vyvođeným (čiastkovým) skutkovým záverom, je zrejmy nesúlad.

28. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci (§ 365 ods.1 písm. h) CSP) je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

29. Čo sa týka zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti, t. j., ohľadne straty na zárobku pri invalidite za obdobie od 1.12.2007 do 30.9.2018 v sume zaostalej úrazovej renty 1 282,55 €, súd vec nesprávne právne posúdil, čo je zrejme zo skutočností uvedených v odvolaní (časť III.) žalobcu, ktoré odvolací súd považuje v celom rozsahu za opodstatnené.

30. Pokiaľ ide o výroky I. a II. napadnutého rozsudku súd úplne zistil skutkový stav veci, správne ju právne posúdil, t. j. použil správny predpis a správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho správne aplikoval, tzn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne právne závery o právach a povinnostiach strán sporu a odôvodnenie rozsudku má podklad v zistení skutkového stavu a s týmito dôvodmi sa odvolací súd stotožňuje.

31. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku (§ 387 ods.2 CSP) odvolací súd poukazuje na judikatúru uvedenú vo vyjadrení (časť IV.) žalobcu k odvolaniu a na rozhodnutia iných KS, právne názory ktorých (v rozhodnutiach vyslovené) si osvojuje aj v prejednávanej veci.

32. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

33. Podľa ods.2 cit. ust. ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

34. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

36. Podľa ods.2 cit. ust. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

37. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu bola priznaná náhrada jeho trov v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie.

38. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

39. Podľa § 252 CSP každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

40. Náhrada trov má priamu nadväznosť na platenie výdavkov konania a je zásadne priznávaná osobe, ktorá ich za splnenia kritérií podľa § 251 CSP reálne vynaložila, teda ktorú konkrétny výdavok v konaní ekonomicky zaťažil.

41. V sporovom konaní môže byť náhrada trov konania priznaná strane podľa § 255 a 256 CSP (vrátane trov právneho zast.), intervenientovi, svedkovi podľa § 258 ods.1 CSP, znalcovi podľa § 258 ods.2 a § 260 CSP alebo tretej osobe podľa § 259 CSP.

42. V konaniach začatých pred účinnosťou CSP môže byť nárok na náhradu trov konania priznaný aj štátu, pokiaľ ide o trovy vynaložené do 30.6.2016 v režime § 140 a 141 O. s. p. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J. Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, str.901).

43. Žalovaná nemala v konaní úspech, preto jej bola uložená povinnosť zaplatiť trovy štátu a súdny poplatok v plnom rozsahu.

44. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.